

Avoimen tieteen koulutus käyntiin

Julkaistu 05.05.2015 klo 10:52 Kirjoittaja Päivi Rauste

Avoimen tieteen koulutus saa vauhtia Sari Räisäsen astuttua opetus- ja kulttuuriministeriön Avoin tiede ja tutkimus -hankkeen koulutuskoordinaattorin toimeen huhtikuun alusta. Hän koordinoi Kansalliskirjastosta käsin yhteistyötä muihin organisaatioihin ja sidosryhmiin.

Tausta sekä tutkijana että kouluttajana

Sari Räisäsellä on vahva tutkijatausta. Terveystiede on aina kiehtonut Saria; hän on ensin kouluttautunut sairaanhoitajaksi ja kätilöksi, josta hän on jatkanut opintojaan terveystieteen maisteriksi ja tohtoriksi. Nykyään hänellä on jo terveystieteen dosentin arvonimi. Sari on työskennellyt tutkijana Itä-Suomen yliopistossa, Kuopion yliopistollisessa sairaalassa ja Kansallisarkistossa. Kansainvälistä tutkijakokemusta hän on kerännyt mm. Atlantassa sijaitsevasta Emory yliopistosta, jossa toimi stipendiaattina vuosina 2013–2014. Sari on tuottelias kirjoittaja ja hänen nimissään on lukuisia julkaisuja arvostetuissa tiedelehdissä. Lisäksi hän toimii julkaisujen vertaisarvioijana useissa tiedelehdissä sekä Sosiaalilääketieteellisen Aikakauslehden päätoimittajana. Kouluttajakokemusta Sari Räisäselle on kertynyt Savonia-ammattikorkeakoulusta.

Sari Räisänen

Miten avoimen tieteen koulutus käynnistyy?

Tuntemus tutkijan aripäivän työstä sekä erilaisten organisaatioiden toiminnasta antaa Sarille hyvän pohjan lähteä käynnistämään avoimen tieteen koulutusten suunnittelua ja koordinoitua. Sari on aloittanut työnsä tutustumalla hankkeen toimintaan, käymällä paljon erilaisissa aihepiirissä tilaisuuksissa sekä kontaktoimalla toimijoita eri verkostoissa. Tuleva koulutuskenttä on hyvin laaja,

erilaisia toimijoita, tarpeita ja haasteita riittää. Muutosta tieteen avoimuuden suuntaan pyritään saamaan aikaan osallistamalla toimijoita, verkostoitumalla sekä keskittymällä oleelliseen. Samalla luodaan eri toimijoille mahdollisuuksia jakaa osaamistaan ja hyviksi todettuja toimintatapoja. Aina ei tulla toimimaan saman kaavan mukaan, vaan suunnitelmissa on tehdä myös rohkeita kokeiluja. Varsinaiset koulutukset on tarkoitus käynnistää syyskuussa.

Avoimuus ei ole pelkkiä teknisiä ratkaisuja

”Ajattelisin, että avoimuuden lisäämistä ei tule nähdä pelkästään teknisillä ratkaisuilla hoidettuna asiana”, Sari pohtii. Avoimuuden lisääminen vaatii tutkijoilta ja tutkimusryhmiltä monenlaista uutta osaamista, kuten uusien ja innovatiivisten tutkimusmenetelmien hallintaa tutkimusdatan analysointia varten. Analysointimenetelmät kehittyvät jatkuvasti ja tällä hetkellä esimerkiksi tiedon louhinta tarjoaa paljon uusia mahdollisuuksia monitieteelliselle tutkimusyhteistyölle. Uutta tietoa ja uusia ideoita on valtavasti saatavilla, jolloin kriittinen ajattelu ja ongelmanratkaisukyky korostuvat. ”Se, millä tavalla tutkija ”vie” omat tuloksensa ympäröivään kontekstiin, pitäisi olla myös yksi tärkeä osa tutkijakoulutusta”, Sari korostaa. ”Myös sosiaalinen media ja verkostot pitäisi osata tehokkaasti hyödyntää tutkimuksessa.”

Avoimuuden mahdollisuudet

Avoimuuden lisääntyminen parantaa oleellisesti mm. kansainvälisen yhteistyön ja monitieteellisen tutkimusyhteistyön mahdollisuuksia. Tieteiden välisen yhteistyön parantaminen lisää uusien innovaatioiden syntymisen mahdollisuutta, koska eri tieteenalojen välisillä rajapinnoilla tiedetään syntyvän uudenlaista tietoa.